Overweging Palmzondag 13 april 2025

Afgelopen week was er iets dat mij erg bezighield:
op vrijdag gingen we met een mooie groep naar Kampen om mee te doen met het kerkasiel voor het gezin Babayants uit Oezbekistan. Dit gezin dreigt uitgezet te worden, terwijl hun 2 jongste kinderen hier geboren en geworteld zijn. De protestantse kerk 'de Open Hof' bied het gezin (ouders met 3 of 4 kinderen?) opvang, al vanaf 21 november, door voortdurend vieringen te houden. Telkens door andere mensen of groepen, 24 uur per dag. Wij verzorgden de viering die vrijdag van twee tot zes uur. Voor ons waren er leden van de PKN-kerk uit Amersfoort, na ons kwam een Anglicaanse gemeenschap. Ook niet-kerkelijke mensen komen vieren. En dat allemaal omdat mensen compassie hebben met dit gezin en met het lot van veel vluchtelingen: hun angst en onzekerheid, het gebrek aan toekomst, het verdriet van het land verlaten te hebben met hun families en bekenden.

Wat betekenen dan die ene dag voor ons om naar Kampen te gaan? Het was voor ons een mooie ervaring. En als wij weer thuis zijn, gaat ons leven weer zijn gewone gang. Voor het gezin Babayants en voor vele anderen niet….

Als Jezus naar Jeruzalem gaat om daar met zijn leerlingen het Joodse paasfeest te vieren, vertelt Lucas ons het verhaal dat we zojuist hoorden. Het verhaal hoe Jezus op een bijzondere manier Jeruzalem binnen trekt. Op een ezel.
Hij was maar de Man op een ezel, de Koning der armen, de Messias van dienst.
Hij was maar de Man op een ezel, vol aandacht voor de minsbedeelden, vol zorg voor de uitgestotenen en daarom in verzet tegen uitbuiting en onrechtvaardigheid.
Hij was maar de Man op een ezel…

Zoals in alle voorafgaande verhalen laat Jezus ook hier zien wiens kant Hij kiest: ik kan me zo voorstellen dat Jezus ook naar Kampen zou zijn gegaan en misschien wel er gebleven zou zijn, net zo lang als nodig was…..

Jezus kiest in elk geval niet de kant van de machthebbers en dat stemt de mensen gelukkig. Zo gelukkig dat ze hem tot hun koning willen uitroepen.

En opnieuw zien we dat Jezus zo heel anders denkt en handelt dan de mensen zouden verwachten: Hij gaat naar de tempel om te bidden, maar treft er de kooplieden aan. Dat is op zich niets bijzonders. De mensen zijn gewend om offerdieren te kopen om te offeren in de tempel, zoals tortels. Maar de handelaren op het plein dreven voor het paasfeest de prijzen voor de offerdieren zo hoog op, dat de arme mensen die niet meer konden betalen. En dus niet aan hun plichten in de tempel konden voldoen. En daartegen komt Jezus in verzet. En dan ook flink: hij veegt ze de mantel én de tempel uit. Jezus roept daarmee ook weerstand op bij met name de machthebbers.

Dat was misschien wel de druppel die de emmer deed overlopen voor de hogepriesters en farizeeën. En we weten allemaal wat er daarna gebeurde. We vieren het de komende week allemaal….

Wat moeten we dan nu met dat palmtakje dat we aan het begin van de viering kregen?
We steken het achter een kruis, thuis in de kamer of elders. En dan?
Gaan we dan weer over tot de orde van de dag, net zoals ik na het bezoek in Kampen?
Of kan het ons wat vaker aan het denken zetten over onszelf: voor wie kiezen wij partij in ons dagelijks leven? zien wij wie ons nodig heeft? Durven wij het op te nemen tegen de heersende opvattingen in?

Ik hoop dat het palmtakje straks thuis mij helpt om daar wat vaker bij stil te staan…. Amen.